

...dat we
het hebben. Maar het beperkt
ons ook. Wat zou jij doen als je
onbeperkt mocht dromen?

Wat als ...?

tekst Tjagerbloedtekaten | beeld Georgien Overwater

Meer vrijwilligerswerk

Ik zou meer vrijwilligerswerk gaan doen. Werk en privébeslommeringen - ik versoeg ook mijn ouders - maken dat ik nu niet meer kan doen dan ik nu doe. Straks, na mijn pensioen, ga ik me vol voor goede doelen inzetten. Mensen helpen. Ik ben al actief als lector binnen de katholieke kerk. Daar zou ik meer tijd in willen steken, maar dat lukt nu niet in combinatie met mijn gewone werk. Mijn hart ligt vooral bij de natuur. Van rondslingerende troep opruimen tot het helpen van dieren. Olifanten, neushoorns en tijgers worden in hun voortbestaan bedreigd door stroperij, mijn handen jekken om te helpen!

Anita van den Berg (52)
manager Basisdienstverlening werknemers, Roermond

Lesgeven met overtuiging

Ik zou college willen geven. Dat lijkt me ontzettend leuk. En wie weet ook meewerken aan nieuwe lesmethoden binnen mijn vakgebied. Dat is een realistische wens, maar op dit moment vind ik het nog te vroeg om die kant op te gaan, je moet wel wat jaren zelf met je voeten in de modder hebben gestaan, vind ik. Ervaring geeft overtuigingskracht. Het docentenleven betaalt in Nederland helaas niet heel goed. Het is dus goed om veel wensen al gerealiseerd te hebben, voordat ik de stap neem.

Bas Knijff (27)
revisor & financieel controller VPF, Utrecht

Denken met het hart

Ik droom van een organisatie en manier van werken waarin de klant werkelijk centraal staat. Er worden bij UWV te veel regels gemaakt die indruisen tegen hun belang. Dat zit soms in kleine dingen. Op ons kantoor zijn bijvoorbeeld de gastvrouwen wegbezuinigd. Ze maakten een praatje met de klanten, gaven een kopje koffie, heel relaxed allemaal. Mensen zijn toch al nerveus dat ze naar UWV moeten. Nu zit er beveiliging in een streng pak. Het gaat me soms aan het hart hoor, als ik weer merk dat het proces belangrijker is dan de klant. Te veel voorbeelden. Het is tijd voor een omslag in denken. Als de klant echt zo belangrijk is, moet je daar soms maar iets voor durven laten. Niet alleen denken vanuit cijfers, maar echt met het hart, vanuit de klant.

Hans van Aalderen (38)
arbeidsdeskundige SMZ, Nieuwegein

Onbezorgd de toekomst in

Ik parkeer nu al mijn wensen en plannen omdat mijn huis nog niet verkocht is. Ik woon sinds een jaar samen in een ander huis. Al die tijd staat mijn oude huis al te koop. De extra lasten zijn best pittig. Ik hoef geen zak met geld. Ik ben zwanger, gelukkig en sta positief in het leven, maar ik wil zo dat we die zorg kwijt zijn en verder kunnen, onbezorgd de toekomst in.

Vera Krevels (39)
adviseur intensieve dienstverlening, Den Bosch

Meer doen voor De Zonnebloem

Bij UWV werk ik met en voor mensen. Als vrijwilliger voor stichting De Zonnebloem doe ik dat ook, al dik tien jaar, maar ik heb daar meer het gevoel dat ik echt contact met ze heb. Het is lossere, intensievere. Ik zou daar dolgraag een betaalde baan van willen maken, maar daar is geen geld voor. Ik ben secretaris van de Zonnebloem-afdeling in mijn wijk, en ik ga bij mensen met een beperking die verveenszaam zijn, op bezoek. We maken uitstapjes, een tulpenocht, een bezoek aan Paleis het Loo, de stad in. Nu kan ik te weinig tijd naar mijn zin in het vrijwilligerswerk steken, ik werk immers fulltime bij UWV. Ik heb altijd het gevoel dat ik te weinig kan doen.

Ria Leeman (43) - medewerker sikkens, Zwolle

Even aarden

'Als ik nu drie ton te besteden had, zou ik een sabbatical nemen. Een jaar er tussenuit voor een wereldreis. Na al het harde werken en de sleur weer even aarden, met beide benen stevig op de grond. Grenzen passeren. Indonesië, Australië, Afrika, Zuid-Amerika. Rondreizen en genieten van het nu. Mijn nummer 1 land is Australië, daar zou ik zeker een paar maanden rondtrekken. Mijn duikbrevet halen en dan naar de Great Barrier Reef. Ik ben niet getrouwd met mijn werk, dus ik zou het wel even volhouden. Maar ja, die drie ton, hé? De financiële mogelijkheden, die mis ik nog, helaas.'

Walter ter Bogt (48) Stafarbeidsdeskundige, Enschede

